

पानियम — संख्या बीसौँ

दानियेल ११ को क्रम र २०२५ को चेतावनी

Jeff Pippenger

2026-03-02

पद दसदेखि सोहसम्म पूरा गर्ने इतिहासको अग्रज-प्रयोगले यो पहिचान गर्‍यो कि दर्शनलाई स्थापित गर्ने रोम इ.पू. २०० सालमा आइपुग्यो, जुन वर्ष पानियमको युद्ध भएको वर्ष पनि थियो; र म यो सुझाव दिँदैछु कि २०२५ मा ट्रम्प र पोप लियोको पदग्रहणसँगै रोम आइपुग्यो र दर्शनलाई स्थापित गर्‍यो। २०२५ ले त्यही एकमात्र समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब कुनै पोप र राष्ट्रपति एउटै वर्ष पदग्रहण गरिए। पशु र त्यसको प्रतिमा २०२५ मा हेर्न इच्छुक सबैका लागि उचालियो। अग्रजहरूभन्दा भिन्न, म पदहरूको प्रारम्भिक पूर्तिलाई होइन, पदहरूको क्रमलाई लागू गर्दैछु। म इतिहाससँग सहमत छु, तर पदहरूको रूपरेखा परिभाषित गर्न इतिहासको प्रयोग गर्नुको सट्टा, इतिहासका लागि रूपरेखाको रूपमा पदहरूभित्रको एक क्रमलाई आधार बनाउँदैछु। मेरो दाबी छ कि यी दुवै दृष्टिकोणहरू सही छन्।

मक्काबीहरूको क्रान्ति

म मक्काबीहरूको वंशलाई पनि यस्तै प्रकारले लागू गर्छु। ईसा पूर्व १६७ मा भएको मक्काबी विद्रोह ईसा पूर्व २०० मा भएको पानियमको युद्धभन्दा धेरै पछिको घटना थियो, र ईसा पूर्व ६३ मा पोम्पेले यरूशलेम कब्जा गर्नुभन्दा धेरै अघिको पनि। सो वंशावली, जो पद सोहबाट ईसा पूर्व ६३ मा सेनापति पोम्पेले यरूशलेम विजय गरेको घटनाबाट आरम्भ हुन्छ, येशूलाई क्रूसमा चढाउँदा शासन गरिरहेका कैसर तिबेरियाससम्म निरन्तर जान्छ। क्रूस र तिबेरियास अध्याय एघारको पद बाइसमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

रको प्रचण्ड बाढीका बाहुहरूले तिनीहरूलाई उसको सामुनिबाट बहाएर लैजानेछन्, र तिनीहरू तोडिनेछन्; हो, करारका प्रधानसमेत। दानिएल ११:२२.

सोहीँ पदमा ६३ ईसापूर्वमा जनरल पोम्पेले यरूशलेमलाई जित्नु, र बाइसौँ पदमा ३१ ईस्वीमा भएको क्रूसले, त्यस्तो एउटा भविष्यवाणीको रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन आइतबारको व्यवस्थाको एउटा प्रतीकबाट आरम्भ हुन्छ र आइतबारको व्यवस्थाकै एउटा प्रतीकमा समाप्त हुन्छ। तेइसौँ पद यस खण्डमा एउटा विराम हो; यसरी यसले सोहीँ पदमा आरम्भ भएको भविष्यवाणीको रेखाको अन्त्यका रूपमा बाइसौँ पदलाई चिन्हित गर्दछ। बाइसौँ पदमा उक्त रेखाको स्पष्ट अन्त्यसँगै, यो तथ्य पनि छ कि बाइसौँ पद सोहीँ पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको उही मार्गचिन्हको एउटा प्रतीक हो; यसरी यसले अल्फा र ओमेगा साक्षी प्रदान गर्दछ कि सोहीँदेखि बाइसौँ पदसम्मले एउटा पृथक् भविष्यवाणीको रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यससँग यो पनि थप्नुहोस् कि पन्ध्रौँ र सोहीँ पदहरूले सेल्युसिड राज्यबाट रोमी शक्तितर्फको संक्रमणलाई चिन्हित गरिरहेका छन्, र यसरी तपाईँले पन्ध्रौँ पदमा सेल्युसिडहरूबाट सोहीँ पदमा रोमीहरूसम्म निरन्तरतामा एक विच्छेद देख्नुहुन्छ, अनि सोहीँदेखि बाइसौँ पदसम्मको रेखा स्पष्ट रूपमा एउटा एकल भविष्यवाणीमूलक रेखाका रूपमा पृथक् गरिएको छ। सोहीँ पदले यहूदियामाथि प्रभुत्व जमाउने अर्को शक्तिलाई परिचित गराउँछ, यसरी तेइसौँ पदमा जस्तै भविष्यवाणीमूलक इतिहासको एक संक्रमणलाई चिन्हित गर्दै। यो रेखा आइतबारको व्यवस्थाको एक प्रतीकबाट सुरु हुन्छ र त्यही प्रतीकद्वारा अन्त्य हुन्छ, र यो रेखा एघारौँ अध्यायको बाइसौँ पदमा अन्त्य हुन्छ।

स्मिथ—र तीन सिजरहरू

सोहीँ पदले—जसरी बाइसौँ पदले पनि—आइतबारको व्यवस्था जनाउँछ भन्ने तथ्यले यी दुई पदलाई एकअर्कासँग समरेखित गरिनु आवश्यक ठहराउँछ। उरियाह स्मिथ तेइसौँ पदबारे टिप्पणी गर्दै, यसले किन अघिल्ला पदहरूको

इतिहासभन्दा अझ पछाडिबाट आरम्भ भएको इतिहासलाई जनाउँछ, बाइसौँ पदको क्रूसपछि तुरुन्तै पछ्याउने इतिहासलाई होइन, भन्ने कुरा स्पष्ट गर्छन्।

“पद 23. अनि उनीसँग सन्धि गरिएपछि उसले छलपूर्वक काम गर्नेछ; किनकि ऊ माथि उठ्नेछ, र थोरै मानिसहरूको साथले बलियो हुनेछ।”

यहाँ उल्लेख गरिएको सन्धि जससँग गरिन्छ, त्यो “त्यसलाई” १४औँ पददेखि भविष्यवाणीको विषय रहिआएको उही शक्ति हुनुपर्छ; र यो रोमी शक्ति नै हो भन्ने कुरा, पहिले नै ध्यान दिलाइएझैं, रोमी साम्राज्यमाथि क्रमशः शासन गर्ने तीन व्यक्तिहरू—जुलियस, अगस्टस, र टिबेरियस कैसर—मा यस भविष्यवाणीको पूर्तिद्वारा विवादातीत रूपमा देखाइन्छ। पहिलो जनाले, आफ्नो देशको गढमा विजयोल्लासका साथ फर्केर आउँदा, ठोकर खाई लड्यो, र फेला परेन। पद १९। दोस्रो कर उठाउने व्यक्ति थियो; र उसले राज्यको वैभवमा शासन गर्‍यो, अनि न क्रोधमा न युद्धमा, तर आफ्नै शय्यामा शान्तिपूर्वक मरे। पद २०। तेस्रो छलकपट गर्ने, र चरित्रको दृष्टिले अति निकृष्टमध्ये एक थियो। उसले शान्तिपूर्वक राज्यमा प्रवेश गर्‍यो, तर उसको शासनकाल र जीवन दुवै हिंसाद्वारा अन्त गरियो। अनि उसको शासनकालमा करारका राजकुमार, नासरतका येशू, क्रूसमा मृत्युदण्ड दिइए। पद २१, २२। ख्रीष्टलाई फेरि कहिल्यै तोड्न वा मृत्युदण्ड दिन सकिँदैन; त्यसैले अरू कुनै शासनमा, र अरू कुनै समयमा, हामी यी घटनाहरूको पूर्ति पाउन सक्दैनौँ। कतिपयले यी पदहरूलाई एन्टियोकसमा लागू गर्ने प्रयास गर्छन्, र यहूदी महायाजकहरूमध्ये एक जनालाई करारका राजकुमार ठहर्याउँछन्, यद्यपि तिनीहरूलाई कहिल्यै त्यसरी भनिएको छैन। यो उस्तै प्रकारको तर्क हो, जसले दानिएल ८ को सानो सीडको पूर्ति एन्टियोकसको शासनकालमा भएको ठहर्याउन खोज्छ; र यो उही उद्देश्यका लागि प्रस्तुत गरिन्छ; अर्थात्, प्रमाणको त्यस महान् शृङ्खलालाई तोड्न, जसद्वारा यो देखाइन्छ कि आगमनसम्बन्धी सिद्धान्त बाइबलको सिद्धान्त हो, र ख्रीष्ट अहिले ढोकामै हुनुहुन्छ। तर प्रमाणलाई परास्त गर्न सकिँदैन; त्यो शृङ्खला तोड्न सकिँदैन।

“साम्राज्यका लौकिक घटनाहरू हुँदै सत्तरी हप्ताहरूको अन्त्यसम्म हामीलाई ल्याइसकेपछि, अगमवक्ताले पद 23 मा हामीलाई पुनः त्यही समयतर्फ फर्काउँछन्, जब यहूदी सन्धिद्वारा ई.पू. 161 मा रोमीहरू परमेश्वरका जनहरूसित प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित भए: र त्यस बिन्दुबाट हामीलाई घटनाहरूको एक सोझो रेखामा चर्चको अन्तिम विजय र परमेश्वरको अनन्त राज्यको स्थापनासम्म ल्याइन्छ। सिरियाली राजाहरूबाट अत्यन्तै पीडित भएका यहूदीहरूले रोमीहरूको सहायता याचना गर्न, र तिनीहरूसित ‘मित्रता र महासन्धिको एक करारमा आफूहरूलाई बाँध्न’ रोममा एक दूतमण्डल पठाए। 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. रोमीहरूले यहूदीहरूको निवेदन सुने, र तिनीहरूलाई निम्न शब्दहरूमा व्यक्त गरिएको एक आदेश प्रदान गरे:—”

“‘यहूदी राष्ट्रसँग सहायता र मैत्रीको सन्धिसम्बन्धी सेनेटको आदेश। रोमीहरूको अधीनमा रहेका कसैलाई पनि यहूदी राष्ट्रविरुद्ध युद्ध गर्नु, वा अन्न, जहाज, अथवा धन पठाई त्यस्ता युद्ध गर्नेहरूलाई सहायता गर्नु वैध हुनेछैन; र यदि यहूदीहरूमाथि कुनै आक्रमण गरियो भने, रोमीहरूले आफ्नो सामर्थ्यअनुसार तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछन्; र फेरि, यदि रोमीहरूमाथि कुनै आक्रमण गरियो भने, यहूदीहरूले तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछन्। अनि यदि यहूदीहरूलाई यस सहायता-सन्धिमा केही थपे वा त्यसबाट केही हटाउने इच्छा भए, त्यो रोमीहरूको साझा सहमतिद्वारा गरिनेछ। र यसरी जे कुनै थप गरिनेछ, त्यो प्रभावकारी हुनेछ।’ ‘यो आदेश,’ जोसेफस भन्छन्, ‘यूहन्नाको छोरा यूपोलिमस र एलिआजरको छोरा यासोनद्वारा लेखिएको थियो, जब यहूदास राष्ट्रका प्रधान पूजाहारी थिए, र उनका भाइ शिमोन सेनाका प्रधान सेनापति थिए। अनि यो यहूदीहरूसँग रोमीहरूले गरेको पहिलो सन्धि थियो, र यसै प्रकारले त्यो सम्पन्न गरिएको थियो।”

“यस समयमा रोमीहरू एउटा सानो जाति थिए, र उक्त शब्दले जनाएझैं तिनीहरूले छलपूर्वक, अर्थात् चातुर्यका साथ कार्य गर्न थाले। अनि यही बिन्दुदेखि तिनीहरू पछि प्राप्त गरेको शक्तिको शिखरसम्म निरन्तर र तीव्र उन्नतिद्वारा उक्लँदै गए।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

बाइसौ पदको क्रूसले पङ्क्तिको प्रारम्भमा रहेको एउटै प्रतीकद्वारा पङ्क्तिको अन्त्य मात्र जनाउँदैन, तर त्यसपछिको पद फेरि क्रूसअघिको इतिहासतर्फ फर्कन्छ—पानियमपछिको करिब तीस वर्षतिर, र रोमले यरूशलेममाथि विजय प्राप्त गर्नुभन्दा करिब एक सय वर्षअघितिर। यहाँ स्मिथले यहूदीहरूको सन्धिको मार्गचिह्नको रूपमा 161 BC भनेर पहिचान गरेको कुरालाई अन्य अग्रगामीहरूले 158 BC भनेर पहिचान गरेका छन्। यहाँ मैले केन्द्रित गरिरहेको बुँदा मिति त्यति होइन, बरु सोह्रौँदेखि बाइसौँ पदसम्मले भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको यस्तो पङ्क्ति प्रस्तुत गर्छ कि आइतवारको व्यवस्था त्यस पङ्क्तिको अल्फा र ओमेगा दुवै हो। त्यसपछि, सोह्रौँदेखि बाइसौँ पदसम्मको पङ्क्ति प्रस्तुत गरिएपछि, तेइसौँ पदले फेरि सोह्रौँदेखि बाइसौँ पदभित्रको इतिहासलाई दोहोर्‍याउँछ र विस्तारपूर्वक प्रस्तुत गर्छ। तेइसौँ पदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीगत ऐतिहासिक पङ्क्ति मक्काबीहरूको इतिहास हो, र मक्काबीहरूको इतिहास संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहाससँग पूर्ण समानान्तर हो।

दुई राजवंशहरू

मक्काबीहरू अन्तियोकस एपिफानेसको शासनकालमा आरम्भ भएको सेल्यूसिड राज्यविरुद्धको विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्छन्। यो विद्रोह उत्तरी सेल्यूसिड राज्यको विरुद्धमा थियो, र यसको परिणामस्वरूप यस्तो विजय प्राप्त भयो जसले त्यो अवधिमा यहूदाका दुई वंशहरूमध्ये एकलाई जन्म दियो, जुन अन्ततः सन् ७० मा यरूशलेमको विनाशसम्म पुग्यो। पहिलो वंश हस्मोनी थियो र दोस्रो हेरोदियाली। हेरोदियाली वंश उत्तरी सेल्यूसिड राज्यबाट छुटकारा पाएपछि स्थापित यहूदाको दोस्रो शासन थियो। यो प्रत्यक्ष रूपमा रोमी व्यवस्थासँग जोडिएको थियो, जबकि अधिल्लो हस्मोनी वंश मूलतः यहूदी थियो। हस्मोनी वंश ईसा पूर्व १४१ मा आरम्भ भयो, र ईसा पूर्व ३७ मा हेरोदियाली वंश आरम्भ भई सन् ७० सम्म कायम रह्यो।

यी राजवंशहरूले यहूदियाको शासनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यो प्राचीन र शाब्दिक गौरवशाली भूमि। मक्काबी विद्रोह ई.पू. १६७ देखि १६० सम्म भएको थियो। ई.पू. १६४ मा मक्काबीहरूले एन्तियोकस एपिफानेसलाई यरूशलेमबाट धपाए र उनले अपवित्र पारेपछि मन्दिरलाई शुद्ध गरी पुनः समर्पित गरे, तर ई.पू. १४१ सम्म उत्तरी सेल्यूसिड शक्ति पूर्ण रूपमा पराजित भएन र हस्मोनी राजवंशको आरम्भ भएन।

हेरोदियन वंश यस रेखाको एउटा कुञ्जी हो, किनकि येशूको जन्मको समयमा शिशुहरूको वध गराउन आदेश दिने हेरोद महान् नै थियो, र येशू मर्नुहुँदा उसका पुत्र शासन गरिरहेका थिए। हेरोद महान् पिता थियो, र ऊ यहूदियामाथि राजा थियो, तर उसका पुत्र केवल एक टेटार्क थिए, अर्थात् राज्यको चौथाइ भागमाथि शासन गर्ने शासक—राजाभन्दा बढी राज्यपालजस्तै। त्यसैले उसमा त्यो अधिकार थिएन, जसका कारण ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउन उसले पिलातससँग सम्बन्ध जोड्नुपर्थ्यो। येशूको जन्म उहाँको भविष्यवाणीको रेखामा भविष्यसूचक “अन्तको समय” थियो, र उहाँको मृत्युले आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो हेरोदले सन् १९८९ लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र अन्तिम हेरोद नै आइतबारको व्यवस्था हो। पिता हेरोददेखि पुत्र हेरोदसम्म ख्रीष्टको भविष्यसूचक रेखा हो।

मक्काबीहरूको वंशावली एक उत्तरी राजाको विरुद्धको विजयी विद्रोहबाट आरम्भ हुन्छ, जसले यहूदीहरूमाथि आफ्ना ग्रीक प्रथाहरू, संस्कृति, साथै ग्रीक धर्म पनि थोपरेको थियो। हास्मोनेयन राजवंशको आरम्भले 1798 लाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। किन त्यसो, तपाईंले सोध्न सक्नुहुन्छ? यदि एउटा राजवंश भविष्यसूचक “अन्तको समय” मा आरम्भ हुन्छ—जस्तै ख्रीष्टको जन्मको समयमा हेरोदियन राजवंशको सन्दर्भमा भयो—तब अर्को राजवंश पनि भविष्यवाणीको अनिवार्यताअनुसार त्यही आरम्भ राख्नुपर्थ्यो। जब हामी ख्रीष्टको जन्मलाई “अन्तको समय” को रूपमा लागू गर्छौं, तब यी दुवै राजवंशहरू पनि अन्तको समयसँगै आरम्भ हुन्छन्; तर मूर्खहरूले अन्तको समयसँग सम्बन्धित अनमुद्रित प्रकाश कहिल्यै देख्दैनन्।

हाम्रो समयमा पनि, ख्रीष्टको दिनमा जस्तै, पवित्रशास्त्रको गलत पाठ वा गलत व्याख्या हुन सक्छ। यदि यहूदीहरूले पवित्रशास्त्रलाई गम्भीर, प्रार्थनापूर्ण हृदयले अध्ययन गरेका भए, तिनीहरूको खोजीलाई समयको साँचो ज्ञानले प्रतिफल दिएको हुनेथियो, र केवल समयको मात्र होइन, तर ख्रीष्टको प्रकट हुने तरिकाको पनि। तिनीहरूले ख्रीष्टको महिमामय दोस्रो आगमनलाई उहाँको पहिलो आगमनसँग सम्बन्धित ठहराउने थिएनन्।

तिनीहरूसित दानिएलको गवाही थियो; तिनीहरूसित यशैयाह र अन्य अगमवक्ताहरूको गवाही थियो; तिनीहरूसित मोशाको शिक्षा थियो; र यहाँ ख्रीष्ट तिनीहरूकै बीचमा हुनुहुन्थ्यो, तैपनि तिनीहरू उहाँको आगमनसम्बन्धी प्रमाणका लागि पवित्रशास्त्र खोजिरहेका थिए। अनि तिनीहरूले ख्रीष्टप्रति ठ्याक्कै तिनै कार्यहरू गरिरहेका थिए, जुन तिनीहरूले गर्नेछन् भनी अगमवाणी गरिएको थियो। तिनीहरू यति अन्धा भएका थिए कि तिनीहरूले आफूले के गरिरहेका थिए, सो जान्दैनथे।

“अनि आज, १८९७ मा, धेरै जनाले त्यही काम गरिरहेका छन्, किनकि तिनीहरूले पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूमा समाविष्ट परीक्षात्मक सन्देशहरूको अनुभव प्राप्त गरेका छैनन्। यस्ता मानिसहरू छन् जो यी सन्देशहरू अझै भविष्यकै हुन् भन्ने प्रमाण खोज्न पवित्रशास्त्रहरूको अनुसन्धान गरिरहेका छन्। तिनीहरूले यी सन्देशहरूको सत्यतालाई संकलन त गर्छन्, तर भविष्यवाणीको इतिहासमा तिनलाई तिनको उचित स्थान दिन असफल हुन्छन्। यसकारण यस्ता मानिसहरू सन्देशहरू कहाँ राखिने हुन् भन्ने विषयमा मानिसहरूलाई भ्रममा पार्ने जोखिममा छन्। तिनीहरूले अन्तको समय, वा सन्देशहरूलाई कहाँ स्थापित गर्ने, त्यो न त देख्छन् न त बुझ्छन्। परमेश्वरको दिन गुप्त चालले आउँदैछ; तर आफूलाई बुद्धिमान् र महान् ठान्ने मानिसहरू ‘उच्च शिक्षा’ को विषयमा बकबक गरिरहेका छन्। तिनीहरू न त ख्रीष्टको आगमनका चिन्हहरू जान्दछन्, न त संसारको अन्तका।” Paulson Collection, 423, 424.

ख्रीष्टको जन्मलाई “अन्तको समय” भनी पहिचान गर्नु, र त्यसकारण उत्तरकालका वर्तमान सत्यको सन्दर्भभित्र मक्काबीहरूको वंशरेखालाई ल्याउने कुञ्जीका रूपमा त्यसलाई मान्नु, यस खण्डको एकदमै केन्द्रमा ख्रीष्टलाई नै स्थापित गर्नु हो; र यो पनि यस प्रयोगको वैधताको प्रमाण हो।

मक्काबीहरूको वंशले आत्मिक महिमामय देशको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्दछ, र यो दृष्टान्त त्यस्तो अवधिमा आरम्भ हुन्छ जहाँ महिमामय देशका नागरिकहरू उत्तरका राजाको राजनीतिक तथा धार्मिक प्रभुत्वबाट अलग हुन्छन्। हस्मोनी वंशतर्फ डोर्‍याएको मक्काबी विद्रोहले 1776 लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र मक्काबीहरूले सम्पन्न गरेको उत्तरका राजाविरुद्धको विद्रोहले क्रान्तिकारी युद्धलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। 1776 देखि 1798 सम्मका बाइस वर्षहरूले मक्काबी विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले 1798 मा अन्तको समयमा हस्मोनी वंशतर्फ डोर्‍यायो, र जो 1989 मा अन्तको समयमा हेरोदियाली वंश आरम्भ नभएसम्म निरन्तर रह्यो। हेरोदियाली वंश 70 AD मा यरूशलेमको विनाश नभएसम्म निरन्तर रह्यो।

इतिहासको यस रेखामा चित्रण गर्ने महत्त्वपूर्ण कुरा दुईवटा छन्; यो प्राचीन गौरवशाली देशको एउटा दृष्टान्त हो, जसले आधुनिक गौरवशाली देशको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र यो त्यस्तो इतिहास-रेखाभित्र आरम्भ हुन्छ जो पद सोह्रबाट सुरु हुन्छ, जहाँ रोमले पहिलो पटक गौरवशाली देशलाई विजित गर्छ, यसरी त्यस रेखाको प्रमुख विषयलाई पहिचान गराउँदै। पद सोह्रदेखि पद बाइससम्मको रेखाले गौरवशाली देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसको प्रसङ्ग चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासित सम्बन्धित छ। यस रेखाले उपासकहरूको ती दुई वर्गहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले दुवै राजवंशीय सरकारहरूमा प्रभाव पार्दछन्। सदुकीहरू सङ्ख्यामा कम थिए, तर दुवै राजवंशीय अवधिहरूमा तिनीहरूले सामान्यतः यहूदी धार्मिक तथा राजनीतिक व्यवस्थाहरूलाई नियन्त्रण गर्थे। धार्मिक व्यवस्था पूजाहारीत्वद्वारा सञ्चालित थियो, र त्यस पूजाहारीत्वमा सदुकीहरू तथा फरिसीहरू दुवैको प्रभाव पनि थियो। हास्मोनी र हेरोदियन सरकारहरू दुवै फरिसीहरू र सदुकीहरूबाट प्रभावित थिए, र ती दुई राजवंशहरूले 1798 देखि आइतबारको व्यवस्था आउञ्जेलसम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

फरिसीहरू र सदुकीहरू दासत्वको प्रश्नमा आफ्नो अडानद्वारा भिन्न ठहरिने राजनीतिक प्रवृत्तिका दुई पक्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। डेमोक्र्याटहरू दासत्व-पक्षीय छन् र रिपब्लिकनहरू दासत्व-विरोधी; अनि यी दुवै संयुक्त राज्य अमेरिकाको संवैधानिक सरकारको राजनीतिक संयन्त्रसँग परस्पर क्रियाशील रहन्छन्। त्यो सरकार प्रकाश अध्याय तेह्रको पृथ्वीका जनावर हो, र त्यस पृथ्वीका जनावरको बाह्य इतिहास यसको रिपब्लिकन सिङ्द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। आन्तरिक इतिहास प्रोटेस्टेन्ट सिङ्द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती सिङ्हरू जनावरमा पृथक् छन्, किनकि त्यो जनावर राज्यको सिङलाई मण्डलीको सिङबाट अलग गर्ने संविधान हो, तर तिनीहरू इतिहासभरि

सँगसँगै अधि बढ्छन्। रिपब्लिकन सिङका दुई प्रभावहरू छन्—या त दासत्वको पक्षमा, या त्यसको विपक्षमा। प्रोटेस्टेन्ट सिङका पनि दुई प्रभावहरू छन्—या त सातौँ-दिनको शबाथको पक्षमा, या सूर्यको पहिलो दिनको पक्षमा।

पानियमको युद्धको करिब तीस वर्षपछि मक्काबीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासलाई बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा चिह्नित गर्छन्। त्यसपछि करिब एक शताब्दीपछि, यरूशलेम जितिँदा—जसले क्रूसको प्रतिरूप दिन्छ—पद सोह्र पूरा हुन्छ। यहूदिया ती तीन अवरोधहरूमध्ये दोस्रो हो, जसलाई रोमले संसारमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्ने क्रममा अधीनमा पार्छ। सेनापति पोम्पेयले ई.पू. ६५ मा सिरियालाई जिते, र त्यसपछि ई.पू. ६३ मा यहूदालाई। अगस्टस सीजरले तेस्रो अवरोधलाई ई.पू. ३१ मा अक्टियमको युद्धमा जित्ने थियो। यो इतिहास पद सोह्रदेखि बाइससम्मको रेखामा प्रस्तुत गरिएको छ।

क्रूसको समयसम्म आइपुग्दा मक्काबी इतिहास लगभग दुई सय वर्षदेखि चलिरहेको हुन्छ। उरियाह स्मिथले पद तेइसमा यहूदीहरूसँग गरिएको सङ्घट्टा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासलाई इतिहासको त्यस्तो आरम्भ-बिन्दुसँग मिलाउनुपर्छ भनी पहिचान गर्छन्, जुन पद बाइसको क्रूससम्बन्धी इतिहासभन्दा लगभग दुई सय वर्षअघि भएको थियो। पद बाइसको क्रूससम्बन्धी इतिहासलाई पद सोह्रसँग मिलाउनै पर्छ, किनकि पद सोह्र पनि आइतबारको व्यवस्था नै हो। यसको अर्थ, यहूदाको महिमाय देशको इतिहास भएको मक्काबीहरूको रेखा, पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्था भन्दा धेरै अघिदेखि सुरु हुन्छ।

जब हामी बुझ्छौं कि मिलराइट इतिहासले एक लाख चवालीस हजारको इतिहासलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्दछ, तब हामी १७९८ मा मिलराइटहरूका लागि रहेको अन्तको समयलाई १९८९ मा एक लाख चवालीस हजारका लागि रहेको अन्तको समयसँग समरेखित गर्न सक्छौं। जब हामी यसो गर्छौं, तब हामी पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमाथि तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासलाई आरोपित गरिरहेका हुन्छौं। १७९८ र १९८९ दानियल ११ को चालीसौँ पदको इतिहासका अल्फा र ओमेगा मार्गचिह्नहरू हुन्।

चालीसौँ पद “अन्तको समय” मा आरम्भ हुन्छ, र यो १७९८ नै हो भन्ने कुरा सजिलै प्रमाणित गर्न सकिन्छ; अनि जब यसलाई सही रूपमा बुझिन्छ, १९८९ मा सोभियत संघको पतनले चालीसौँ पद पूरा गर्‍यो, र त्यो परिपूर्ति पनि “अन्तको समय” नै थियो। एउटै पदमा दुईवटा “अन्तका समयहरू”, र त्यो पनि मक्काबीहरूको रेखा भएको त्यही अध्यायमा। हस्मोनी वंशतर्फ डोर्‍याएको मक्काबी विद्रोहले १७७६ देखि १७९८ सम्मका बाइस वर्षहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। १७९८ मा हस्मोनी वंशको आरम्भ भयो र १९८९ मा हेरोदियन वंशको आरम्भ भयो।

दानियल ११ को दशौँ पदले १९८९ लाई संकेत गर्दछ, र सोहीँ पद नै आइतबारको व्यवस्था हो। ती पदहरूभित्रको इतिहासरेखाले तीन युद्धहरू, दक्षिणका एक राजाको पतन, र रोमको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा प्रवेशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसमा दुई राजवंशहरूको रेखा पनि समावेश छ, जसले प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशुमा हुने परिवर्तनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, जो “थुमाजस्तो दुईवटा सिङ भएको” थियो, र “अजिङ्गरझैँ बोल्थ्यो।” क्रमशः, पहिलो यहूदी राजवंश थुमा हो र दोस्रो रोमी राजवंश अजिङ्गर हो। पहिलो राजवंश यहूदी थियो, दोस्रो रोमी थियो। यहूदी होस् वा रोमी, पृथ्वीको पशुसँग दुईवटा सिङ थिए।

यहूदी वंशले प्रोटेस्टेन्ट सिङलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र रोमी वंशले रिपब्लिकन सिङलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दुवै सिङहरूमा दुईवटाको एक भविष्यसूचक विभाजन पनि विद्यमान छ। सदुकीहरू र फरिसीहरूले दासत्व-समर्थक डेमोक्र्याटहरूको, दासत्व-विरोधी रिपब्लिकनहरूको विपरीत, रूपरेखा प्रदान गर्छन्; साथै तिनीहरूले बुद्धिमती कुमारीहरूको विपरीत मूर्ख कुमारीहरूको द्विविध विभाजनलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। फरिसीहरू, मूर्ख कुमारीहरूका रूपमा, पहिलो निराशामा शुद्ध पारिन्छन्, र सदुकीहरू दोस्रो मन्दिर-शुद्धीकरणमा शुद्ध पारिन्छन्। फरिसीहरू, सार्दिसको मण्डलीझैँ, जीवनको नाम भएको दाबी गर्थे, तर मरेका थिए, र पहिला शुद्ध पारिन्छन्; त्यसपछि सदुकीहरू, जसले परमेश्वरको शक्तिलाई इन्कार गरे, मध्यरातको पुकारको शक्ति र सन्देशलाई इन्कार गरे। सदुकीहरू ती करारका प्रजा हुन् जो छाडेर अधि बढाउँदै छन्; सदुकीहरू तिनीहरू हुन् जो शुभ भावनाहरूको अनुभूतिमै सन्तुष्ट छन्।

“पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशद्वारा घोषणा गरिएअनुसार ख्रीष्टको आगमन दुलहाको आगमनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको बुझिएको थियो। उहाँ चाँडै आउनुहुनेछ भन्ने घोषणाअन्तर्गत भएको व्यापक सुधारकार्य कुमारीहरू बाहिर निस्कनुसँग अनुरूप थियो। यस दृष्टान्तमा, मत्ती २४ को दृष्टान्तमा जस्तै, दुई वर्गको प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सबैले आफ्ना दीपकहरू, अर्थात् बाइबल, लिएका थिए, र त्यसको ज्योतिमा दुलहालाई भेट्न बाहिर निस्केका थिए। तर, “मूर्खहरूले आफ्ना दीपक त लिए, तर साथमा तेल लिएनन्,” भने “बुद्धिमतीहरूले आफ्ना दीपकहरूसित आफ्ना भाँडाहरूमा तेल लिइन्।” पछिल्लो वर्गले परमेश्वरको अनुग्रह, पवित्र आत्माको पुनर्जीवित गर्ने र ज्योति दिने शक्ति, प्राप्त गरेको थियो, जसले उहाँको वचनलाई पाउका निम्ति दीपक र बाटोका निम्ति ज्योति बनाउँछ। परमेश्वरको भयमा तिनीहरूले सत्य जान्नका लागि धर्मशास्त्रहरूको अध्ययन गरेका थिए, र हृदय तथा जीवनको पवित्रताका लागि गम्भीरतापूर्वक खोज गरेका थिए। यिनीहरूसित व्यक्तिगत अनुभव, परमेश्वरमा र उहाँको वचनमा यस्तो विश्वास थियो, जुन निराशा र ढिलाइद्वारा परास्त हुन सक्दैनथ्यो। अरूहरूले “आफ्ना दीपक लिए, तर साथमा तेल लिएनन्।” तिनीहरू आवेगबाट प्रेरित भएका थिए। गम्भीर सन्देशले तिनीहरूको भयलाई जगाएको थियो, तर तिनीहरू आफ्ना भाइहरूको विश्वासमा निर्भर थिए, असल भावनाहरूको टिमटिमाइरहने ज्योतिमा सन्तुष्ट हुँदै, सत्यको पूर्ण समझ वा हृदयमा अनुग्रहको वास्तविक कार्यविना चाहिँ। यिनीहरू तत्काल प्रतिफल पाउने आशाले भरिपूर्ण भई प्रभुलाई भेट्न बाहिर निस्केका थिए; तर तिनीहरू ढिलाइ र निराशाका लागि तयार थिएनन्। जब परीक्षाहरू आए, तिनीहरूको विश्वास चुक्यो, र तिनीहरूका दीपकहरूको ज्योति मधुरो भयो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३९३।

राजनीतिक होस् वा धार्मिक, दुवै वर्ग मध्यरातको सङ्कटमा बुद्धिमानहरूका विरुद्ध एकजुट हुन्छन्। यो भनिसकेपछि, हामीले लेखको आरम्भ यस बुँदा उठाउँदै गर्छौं कि म पद चौधलाई पदहरूको प्रवाहमा यसको स्थानका आधारमा लागू गर्दछु, ती पदहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने ऐतिहासिक क्रमको विपरीत। म यही तर्क पद तेईसको स्थानसँग सहमतिमा प्रयोग गर्छु। कुनै मार्गचिह्नको स्थान यसको ऐतिहासिक परिपूर्तिसँग अनुरूप हुनुपर्छ। मक्काबी कालखण्डमा यहूदीहरूले रोमसँग गरेको सन्धिले उक्त पद कहाँ लागू हुनेछ भन्ने कुरा निर्धारण गर्‍यो। दर्शनलाई स्थिर गर्ने पद चौधका “डाँकाहरू” ले यो कार्य ईसापूर्व २०० मा, अर्थात् पानियमको युद्ध भएकै वर्षमा, गरे, तर युद्ध र ती डाँकाहरू दुई फरक प्रतीकहरू हुन्।

“डाकुहरू” कथाको अंश बन्छन्, पानियमको युद्धको मितिसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध स्थापित गर्नका लागि होइन, तर एन्टिओकसद्वारा पराजित हुने लागेको मिश्रको दुर्बल पाँच-वर्षीय शासकसँग उनीहरूले बनाएको सम्बन्धलाई पहिचान गर्नका लागि। उनीहरू रोमी साम्राज्यमा मिश्रको गहुँको आयातमा अवरोध आउन नदोस् भन्ने चाहन्थे। रोम र असुरक्षित पाँच-वर्षीय मिश्रका राजाबीचको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्ध नै यस पदको विषय हो। त्यो मध्यस्थताले १९८९ भन्दा पहिले जस्तै युक्रेनी कलीसियालाई रूसी कलीसियाको अधीनमा समावेश गर्ने पुटिनको प्रयासपछिको प्रतिकूल परिणामको परिणामस्वरूप उत्पन्न अवस्थालाई पहिचान गरिरहेको छ। त्यो प्रयासले उसको दक्षिणी राज्यको क्रमिक पतन आरम्भ गराउँछ, र जब पुटिन टोलमीझैँ मर्छ, वा उज्जियाह र नेपोलियनझैँ कुनै प्रकारले निर्वासित हुन्छ, तब ऊ भविष्यवाणीअनुसार हटाइन्छ र त्यसपछि उसको राज्य कम दक्ष नेताहरूको एक शृङ्खलाद्वारा सञ्चालन गरिन्छ। त्यसपछि, पाँच-वर्षीय राजाको समयमा, पापीय रोमले आफ्ना हितहरूको रक्षा गर्न हस्तक्षेप गर्दछ, र त्यो हित युक्रेनी कलीसिया हो।

पापतन्त्रले रूसी वा युक्रेनी अर्थोडक्सीतर्फ पक्ष लिइरहेको छैन; यसले यशैया ४ मा चित्रित गरिएअनुसार सबै धार्मिक निकायहरूलाई आफ्नो अधीनतामा ल्याउन प्रत्येक पक्षको उपयोग गरिरहेको छ।

र त्यस दिन सात जना स्त्रीहरूले एउटै पुरुषलाई समाती यसो भन्नेछन्, हामी आफ्नै रोटी खानेछौं, र आफ्नै वस्त्र लगाउनेछौं; केवल हामीलाई तिम्रो नाउँले कहलिन देऊ, ताकि हाम्रो कलंक हटोस्। त्यस दिन परमप्रभुको हाँगो सुन्दर र महिमामय हुनेछ, र इसाएलबाट उम्किएकाहरूका लागि भूमिको फल उत्कृष्ट र शोभायुक्त हुनेछ। अनि यस्तो हुनेछ कि सिय्योनमा बाँकी रहिएकाहरू र यरूशलेममा रहिरहेकाहरू पवित्र कहलिनेछन्, अर्थात् यरूशलेममा जीवितहरूका बीचमा लेखिएकाहरू प्रत्येक जनालाई। यशैया ४:१-३।

पापत्वले सबै धार्मिक निकायहरूमाथि नियन्त्रण लिन्छ, जसलाई सात स्त्रीहरूद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, अर्थात् सबै मण्डलीहरू। ती सात मण्डलीहरूले आफूलाई क्याथोलिक, अर्थात् सार्वभौमिक, कहलिन चाहन्छन्, र तिनीहरू स्पष्ट रूपमा परमेश्वरका प्रजा होइनन्, किनकि तिनीहरूले आफ्नै वस्त्र लगाउने अभिप्राय राख्छन्। आफ्नै मानवीय वस्त्र धारण गर्न चाहने सबै धार्मिक निकायहरूको एकीकरण त्यही समयमा हुन्छ जब “यरूशलेममा भएकाहरूलाई पवित्र भनिनेछ,” अर्थात् जब प्रभुको हाँगा लाओडिसियाली प्रजाबाट फिलाडेल्फियाली प्रजामा रूपान्तरित हुन्छ; र यही अवस्था हो जहाँ पापत्व सबै धार्मिक निकायहरूको शिर बन्छ, ठीक त्यही समयमा जब त्यसलाई राजनीतिक निकायहरूको पनि शिर बनाइनेछ।

सन् 1989 मा, युक्रेनी मण्डली सोभियत सङ्घलाई बहाइदिने उत्तरका राजाको प्रतीक थियो, र पुटिनले अधीनताका पूर्व सम्बन्धलाई पुनर्स्थापित गर्न खोज्नेछ, आफ्नो निधारमा कुष्ठरोग ग्रहण गर्नेछ, र उसका मागहरू अस्वीकार गर्ने धर्मविरुद्ध सतावट आरम्भ गर्नेछ। त्यो सतावट टलेमीकै आफ्नै राष्ट्रमा, अलेक्जान्ड्रिया सहरमा भएको थियो; त्यसैले रोमद्वारा प्रभावित रूसभित्रका मण्डलीहरू पुटिनको लक्ष्य, र उसको अन्त्य, बन्नेछन्। ट्रम्प पानियमको युद्धको तयारी गरिरहँदा, दुर्बल पारिएको मिश्रका बालक-राजाको संरक्षकसँगको उसको खुला सम्बन्ध सन् 2025 मा पहिचान गरिन्छ। ईसा पूर्व 200 मा मिश्रका बालक-राजाको रक्षा गर्ने रोमी शक्ति, त्यसपछि बालक-राजाको रक्षा गर्नेछैन। उसले बालक-राजाको अन्त्य गर्न सहायता गर्नेछ। ईसा पूर्व 200 मा मिश्रकी संरक्षकका रूपमा रोमले, पानियमको युद्धमा मिश्रको विनाशकका रूपमा रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

मिलरवादीहरू

मिलेराइटहरूले तीनवटा रोमी शक्तिहरू देखेनन्; उनीहरूले केवल दुईवटा मात्र देखे, तर तिनको सत्यता त्यत्तिकै सत्य थियो। प्रतीकका रूपमा एन्टिओकसको भविष्यवाणीगत तर्कले हामीलाई पद चौधलाई पद पन्ध्रभन्दा अधिको इतिहासमा लागू गर्न अनुमति दिन्छ, यद्यपि ती पदहरूको प्रारम्भिक परिपूर्तिको इतिहासले पद चौध र पन्ध्र दुवैलाई ईसा पूर्व २०० सालमै राखेको थियो। म यो दाबी गर्दैछु कि पद सोह्र निकटै आउन लागेको सन्डे कानुन हो, र पद चौध २०२५ थियो, अनि पद पन्ध्र अझै भविष्यमा रहेको पानियमको युद्ध हो। एन्टिओकसले प्रमाणित गर्छ कि ती तीन युद्धहरू एउटै भविष्यवाणीगत रेखा हुन्, किनकि ऊ ती तीनै युद्धहरूमा उपस्थित छ; तर उसले मैले प्रतिपादन गरिरहेको यो दाबी पनि प्रमाणित गर्छ कि, पदहरूको अन्त्य-दिनको अनुप्रयोग, जब “line upon line” पद्धतिद्वारा ठीकरीतिले विभाजित गरिन्छ।

अन्तियोकस तीव्र लडाइँहरू सबैमा उपस्थित थियो, र अन्तिम दिनहरूमा उसले 1989 मा (Reagan र USA), 2014 मा (Zelenskyy र Ukraine), र त्यसपछि Panium को युद्धमा पापतन्त्रको प्रतिनिधि शक्तिलाई जनाउँछ; र Panium को युद्धमा त्यो 1989 कै उही प्रतिनिधि शक्ति हो, किनकि येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भसँगै प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ। Ronald Reagan मरिसकेका छन् र गाडिइसकेका छन्, त्यसैले अन्तियोकसको ऐतिहासिक साक्षी Millerite बुझाइअनुसार यथार्थ छ, तर line upon line को प्रयोगलाई नियमन गर्ने नियमहरूको अधीनमा। पदहरूमा अन्तिम पापीय प्रतिनिधि शक्ति Trump हो, यद्यपि ऐतिहासिक रूपमा अन्तियोकस तीव्र लडाइँहरू सबैमा थियो। पद तेह्रलाई पूरा गर्न Trump ले दोस्रो निर्वाचन हार्नेपथ्यो, किनकि पद तेह्रमा ऊ “फर्कन्छ,” पहिलेभन्दा अझ शक्तिशाली भएर, कानबाट गोली छिचोलिए पनि सहन सक्ने गरी—र त्यही कुरा, दाहिने बूढीआँला र दाहिने खुट्टाको ठूलो आँलासँगै, याजकहरूलाई अभिषेक गर्दा रगतले अभिषिक्त गरिनुपर्ने थियो।

रीगनले ट्रम्पको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे, किनकि सन् 1989 मा अन्तको समयदेखि सुरु हुने अन्तिम आठ राष्ट्रपतिमध्ये रीगन पहिलो हुन्। लिंकनले पनि ट्रम्पको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे, किनकि उनी पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपति थिए। दासप्रथाको समर्थक डेमोक्र्याटहरूले रोमसँगको गठबन्धनमा लिंकनको हत्या गरेका थिए, र रोनाल्ड रीगन तथा उनका पोपपक्षीय समकक्षी जोन पॉल द्वितीय दुवै हत्या प्रयासबाट बाँचे। प्रकाश 11:7 को परिपूर्तिमा चोरी गरिएको निर्वाचनद्वारा सन् 2020 मा ट्रम्पको राजनीतिक हत्या भयो, र त्यसपछि पद 11 को परिपूर्तिमा सन् 2024 मा उनी पुनर्जीवित भए।

अनि जब तिनीहरूले आफ्नो साक्ष्य पूरा गरिसकेका हुनेछन्, तब अथाह खाडलबाट उक्लने त्यो पशुले तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध गर्नेछ, र तिनीहरूलाई जित्नेछ, अनि तिनीहरूलाई मार्नेछ। ... अनि साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट जीवनको आत्मा तिनीहरूमा प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए; अनि तिनीहरूलाई देखेहरूमा ठूलो भय पर्यो। प्रकाश 11:7, 11.

ट्रम्पको पुनरुत्थान पद तेह्रको उहाँको “फर्काइ” थियो, र यसले रोमको एउटा विशेषताको समानान्तर पनि प्रस्तुत गर्‍यो, किनकि रोम “सातमध्ये भएको आठौँ” हो, र ट्रम्प रोमको एउटा प्रतिरूप हुन्।

र त्यो पशु, जो थियो, र छैन, उही आठौँ हो, र सातमध्येकै हो, अनि विनाशमा जान्छ। प्रकाश 17:11।

ट्रम्पको दोस्रो कार्यकालले उनलाई रेगनपछिका आठौँ राष्ट्रपति बनाउँछ, र उनी छैटौँ पनि भएकाले, पोपसत्तासँगको अनुरूपतामा ट्रम्प “आठौँ हो, जो सातबाट आएको हो।” आठ पुनरुत्थानको प्रतीक हो, जसले यस कुरामा जोड दिन्छ कि पोपसत्ताको प्रतिमूर्तिका रूपमा उनले “फर्कन”का लागि निको पारिएको एउटा घातक घाउ हुनु आवश्यक थियो।

र मैले उसको टाउकामध्ये एउटालाई मानौँ घातक रूपमा घायल पारिएको देखें; तर उसको प्राणघातक घाउ निको पारियो; अनि सारा संसार त्यस पशुको पछि लागेर चकित भयो। प्रकाश 13:3.

जब घातक घाउ निको हुन्छ, तब संसारले “पशुको पछि अचम्म मान्दै लाग्छ,” र जब ट्रम्प २०२४ मा सातमध्ये एक भएकै आठौँको रूपमा पुनर्जीवित भए, तब उनी “फर्किए,” र सारा संसारले उनको पछि अचम्म मान्यो।

र साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट आएको जीवनको आत्मा तिनीहरूभित्र प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामाथि उभिए; अनि तिनीहरूलाई देखेहरूमाथि ठूलो भय पर्यो। अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतिर उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। प्रकाश 11:11, 12.

ट्रम्प 2024 को निर्वाचनमा “फर्किए”, र त्यसपछि 2025 मा उनी र पोप लियो दुवै पदस्थापित भए। जसले देख्न चाहन्थे, तिनीहरू सबैलाई येशूले प्रत्यक्ष र निष्पक्ष चेतावनी दिनुभयो।

यसकारण जब तिमीहरूले अगमवक्ता दानियेलद्वारा भनिएको उजाड पार्ने घृणित वस्तु पवित्र स्थानमा उभिएको देख्नेछौ, (जसले पढ्दछ, उसले बुझोस्।) मत्ती 24:15।

मर्कूसले यसलाई सम्भवतः अलि बढी स्पष्ट रूपमा भन्छन्।

तर जब तिमीहरूले उजाड पार्ने घृणित वस्तु, जसको विषयमा अगमवक्ता दानियेलले बोलेका छन्, जहाँ उभिनु नहुने हो त्यहीँ उभिएको देख्नेछौ, (पढ्नेले बुझोस्,) तब यहूदियामा हुनेहरू पहाडतिर भागून्। मर्कूस १३:१४।

उजाडपनको घृणित वस्तु रोम हो—यसका प्रत्येक तीन अवस्थाहरूमा। मूर्तिपूजक, पोपसत्तात्मक, र आधुनिक रोम—प्रत्येक नै परमेश्वरका जनताका लागि चेतावनीको प्रतीक हो। चेतावनी त्यतिबेला चिन्नुपर्छ जब रोम “पवित्र स्थान” मा हुन्छ वा जहाँ “त्यो हुनु नपर्ने” हो त्यहाँ हुन्छ। शास्त्रमा गौरवशाली देश पवित्र देश हो, र संयुक्त राज्य अमेरिका आत्मिक गौरवशाली देश हो।

अनि परमप्रभुले पवित्र भूमिमा यहूदालाई आफ्नो अंशस्वरूप अधिकारमा लिनुहुनेछ, र फेरि यरूशलेमलाई चुन्नुहुनेछ। हे सबै प्राणीहो, परमप्रभुको सामुन्ने मौन रहो; किनकि उहाँ आफ्नो पवित्र निवासबाट उठ्नुभएको छ। जकरिया 2:12, 13.

जब तपाईंले रोमलाई पवित्र स्थानमा उभिएको देख्नुहुन्छ, तब प्रभुले यरूशलेमलाई आफ्नो करारका जनको रूपमा अन्तिम पटकका लागि चुनिरहनुभएको हुन्छ। जब आठ राष्ट्रपतिहरूमध्ये पहिलो, रेगनले, बाइबलको भविष्यवाणीमा उल्लिखित ख्रीष्टविरोधीसँग एउटा गोप्य गठबन्धनको व्यवस्था गरे, तब त्यसले सन् 1989 मा अन्तको समयदेखि आठौँ र अन्तिम राष्ट्रपतिद्वारा रोमसँग गरिएको खुला गठबन्धनको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। ओमेगा प्रतीकहरूले प्रायः

अल्फा प्रतीकका विशेषताहरूलाई उल्ट्याउँछन्।

सन् २०२५ मा पोप लियो र ट्रम्पको अभिषेकले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रका समुद्री पशु र स्थलीय पशुबीचको खुला सम्बन्ध पहिचान गरिरहेको छ। सन् २०० ई.पू. मा पद चौधको पूर्ति गर्ने मिस्री बाल-राजाको समर्थनद्वारा पूर्वछायित रेगन र जोन पाउल द्वितीयको गोप्य गठबन्धनले रूपायित गरेको ट्रम्प र लियोको खुला गठबन्धनतर्फको उल्टो परिवर्तनले हामीलाई यो सूचित गर्दछ कि पछिल्ला दिनहरूमा त्यहाँ समर्थनको अभाव रहनेछ।

2025 ले बाह्य आधारभूत दर्शन अथवा भविष्यवाणीलाई स्थापित गर्दछ, किनकि यसले रोमलाई त्यो चेतावनीको रूपमा उच्च पार्दछ जसलाई दानियलले “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” को प्रतीकद्वारा चिन्हित गरेका छन्। “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” को चेतावनी “उजाड” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको विनाशभन्दा अघि घटित हुन्छ। Cestius को अधीनमा यरूशलेमको घेराबन्दीमा, यो चेतावनी रोमको सत्ताका पताकाहरू पवित्रस्थानका पवित्र परिधिभित्र स्थापित गरिनुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। जसले देखे, बुझे, आज्ञापालन गरे, र शहर छोडे, तिनीहरू घेराबन्दी पुनः आरम्भ हुँदा सुरक्षित राखिए। तिनीहरूले रोमी चेतावनी-चिन्ह देखे। Pergamos को सम्झौताग्रस्त मण्डलीबाट अलग भएका, र त्यसपछि Thyatira को मण्डली, तिनीहरूले जब पापको मानिस परमेश्वरको मन्दिरमा बसिरहेको देखे, तब जंगलमा भागे। ती साक्षीहरूले उत्तरकालमा दानियलद्वारा कथित “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” को चेतावनीको पहिचान गराउँछन्।

हामीले बारम्बार देखाएका छौं कि 1888 नै Cestius को घेराबन्दी थियो, र आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको निष्कर्ष Titus को घेराबन्दी हो। 1880 को दशकमा Blair Sunday law bills, र तिनकै साथमा 1880 को दशकमा केही दक्षिणी राज्यहरूमा लागू गरिएका आइतबारका व्यवस्थाहरू, Cestius को चेतावनी थिए, जसले Sister White को country living सम्बन्धी परामर्शमा विभाजनरेखा पनि चिन्हित गर्‍यो। 1880 को दशकभन्दा पहिले उहाँको परामर्श यस्तो थियो कि भविष्यमा हामीले गाउँतिर सर्न आवश्यक पर्नेछ, तर 1880 को दशकपछि country living भनेको पहिले नै सम्पन्न गरिनुपर्ने कुरा थियो। 1880 को दशकमा छलफलमा ल्याइएका Blair Bills द्वारा पोपीय शक्तिको अधिकारको चिह्नलाई प्रवर्द्धन गरिएको चेतावनीले 9/11 मा Patriot Act लाई प्रतीकात्मक रूपमा जनायो, किनकि प्रकाश १८ का स्वर्गदूत ती दुवै इतिहासहरूमा प्रकट भए।

9/11 पवित्र स्थानमा सेस्तियसले आफूले नराख्नुपर्ने अधिकार राखेको चेतावनी थियो, किनकि 9/11 मा अङ्ग्रेजी कानूनको स्थानमा रोमी कानून आयो। 2021 का Pelosi Trials मा due process clause अस्वीकार गरियो, र यसले टाइटसको घेराबन्दीतर्फको अर्को पाइला प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको अन्त्य संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको कानूनमा हुन्छ। यो घेराबन्दी एक समयावधि हो। 1888 ले आन्तरिक प्रोटेस्टेन्ट सिडको विद्रोहको विषयमा बोल्छ, र 9/11 ले बाह्य रिपब्लिकन सिडको विद्रोहको विषयमा बोल्छ। अन्तिम राष्ट्रपति पनि उद्घाटन हुने त्यही वर्षमा महिमाय देशबाट पोपको उद्घाटन हुनु, पानियमको युद्धभन्दा ठीक अघि, उजाडताको घृणित वस्तु आफूले उभिनु नहुने ठाउँमा उभिएको अन्तिम चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पानियमको युद्धले प्रत्यक्ष रूपमा आइतबारको कानून र Actium को युद्धतर्फ लैजान्छ, जसले मूर्तिपूजक रोमका लागि तेस्रो र अन्तिम बाधालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र त्यसपछि दानिएल 11:24 को परिपूर्तिमा मूर्तिपूजक रोमले 360 वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्‍यो। आइतबारको कानूनमा छैटौँ र सातौँ राज्य दुवै रोमद्वारा विजित हुन्छन्, र त्यसपछि आधुनिक रोमले एक प्रतीकात्मक घण्टा, अर्थात् बयालीस प्रतीकात्मक महिनासम्म शासन गर्दछ।

सोहीँ पदमा पम्पेयले, जसले भर्खरै मूर्तिपूजक रोमका प्रारम्भिक बाधाहरू—पहिले सिरिया र त्यसपछि यरूशलेम—माथि विजय प्राप्त गरेको छ, यरूशलेमलाई पनि जित्दछ। पम्पेयले रोमका पहिलो दुई बाधाहरूलाई परास्त गर्छ, र अगस्टस कैसरले अक्टियममा तेस्रोलाई जित्दछ। आधुनिक रोमले पहिले १९८९ मा दक्षिणका राजामाथि विजय प्राप्त गर्छ, चालीसौँ पदको परिपूर्तिमा र दशौँ पदद्वारा प्रतिरूपित भएझैं। त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा आधुनिक रोमले संयुक्त राज्य अमेरिकसँग आफ्नो दोस्रो र तेस्रो बाधामाथि विजय प्राप्त गर्छ, र त्यसपछि संयुक्त राष्ट्रसंघले तुरुन्तै आफ्नो राज्य पापीय शक्तिलाई दिन सहमति जनाउँछ। मूर्तिपूजक रोमले

पम्पेयद्वारा दुईलाई जित्यो र त्यसपछि एकलाई, अनि पापीय रोमले १९८९ मा एउटालाई जित्यो, र त्यसपछि सोही पदमा आफ्ना अर्को दुईलाई, जहाँ पम्पेयलाई उसको दोस्रो विजयको साथ चिन्हित गरिएको छ।

चाहे त्यो पगान रोमका निम्ति Actium मा भएको तेस्रो अवरोध होस्, वा 538 मा गोथहरूलाई रोम सहरबाट हटाउँदा प्रतीकित तेस्रो अवरोध होस्, जब रोमले तेस्रो अवरोधमाथि विजय प्राप्त गर्छ, तब त्यसले सर्वोच्च रूपमा शासन गर्छ।

निश्चय नै परमप्रभु यहीवाले आफ्ना दास अगमवक्ताहरूलाई आफ्नो गुप्त योजना प्रकट नगरी केही पनि गर्नुहुन्न।
आमोस ३:७।

उजाड हुने समय आउनुभन्दा पहिले, प्रभुले अवश्य नै त्यस चेतावनी चिन्हको अन्तिम प्रकटता दिनुहुनेछ, जसलाई दानियलको पुस्तकमा “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यो चेतावनी चिन्ह सन् २०२५ मा प्रतिनिधित्व गरिएको रिगनको गोप्य गठबन्धनको विपरीत, खुला गठबन्धन हो। प्रभुले पहिले चेतावनी नदिई दण्ड ल्याउनुहुनेछैन, र आमोसले आफ्ना सेवकहरूलाई दिइने गोप्य प्रकाशन के हो, र त्यो कसतर्फ निर्देशित छ, भन्ने विषयमा अत्यन्त स्पष्ट छन्।

हे इस्राएलका सन्तानहरू, परमप्रभुले तिमीहरूको विरुद्ध, अर्थात् मैले मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएको सारा कुलको विरुद्ध बोल्नुभएको यो वचन सुन: पृथ्वीका सबै कुलहरूमध्ये मैले तिमीहरूलाई मात्र चिनेको छु; यसकारण तिमीहरूका सबै अधर्मका निम्ति म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। आमोस ३:१, २

आमोसले परमेश्वरका चुनिएका करारबद्ध जनहरूका त्यही अन्तिम पुस्तालाई सम्बोधन गरिरहेका छन्, जसलाई दण्ड दिइनु छ, र यो इजकिएल आठमा सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने पच्चीस जना पुरुषहरूसँग अनुरूप छ। आमोसले लाओडिसियाको सन्देश प्रस्तुत गरिरहेका छन्, जुन जीवितहरूको न्यायको समयमा पाप मेटाउने क्रममा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। आमोसको चेतावनी दुई पक्षहरूको एकीकरणमा आधारित छ।

के दुई जना आपसी सहमतिबिना सँगै हिँड्न सक्छन्? के सिंहले वनमा आफ्नो सिकार नभई गर्जन्छ? के जवान सिंहले आफ्नो गुफाबाट केही पनि नसमातेको अवस्थामा कराउँछ? के कुनै चराले पृथ्वीमा पासो नै नबिछाडिएको ठाउँमा पासोमा पर्न सक्छ? के कसैले पृथ्वीबाट पासो उठाउँछ, जबकि त्यसमा केही पनि परेको हुँदैन? के सहरमा तुरही फुर्किँदा मानिसहरू डराउँदैनन्? के कुनै सहरमा विपत्ति आउन सक्छ, र परमप्रभुले त्यो नगर्नुभएको हुन्छ? आमोस ३:३-६।

एकै भएर सँगसँगै हिँड्ने दुई जनाको चेतावनी, पृथ्वीबाट एउटा चरालाई पासोले समाल्ने सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ। चराहरू धार्मिक निकायहरूका प्रतीक हुन्, र प्रकाशको पुस्तकमा पापत्व प्रत्येक अशुद्ध र घृणित चराको पिँजरा हो।

अनि उसले बलियो स्वरले ठूलो चीत्कार गर्दै भन्यो, “महान् बेबिलोन पतित भयो, पतित भयो; र त्यो दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित चराको पिँजडा भएको छ। किनकि सबै जातिहरूले त्यसका व्यभिचारको क्रोधको मदिरा पिएका छन्, पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनी भएका छन्।” प्रकाश १८:२, ३।

खोरामा भएको चरा बन्दी बनाइएको चरा हो, र जब कुनै राष्ट्र रोमकी वेश्यासित व्यभिचार गर्छ, तब त्यो बन्दी बनाइएको चरा बन्छ; अनि सबै अन्य भविष्यवाणीगत चराहरूभन्दा माथि उचालिने त्यो चरा नै त्यो शक्ति हो, जसको त्रिगुण घर निर्माण गरिन्छ, आइतबारको व्यवस्थामा स्थापित हुन्छ, आफ्नै स्थानमा, अर्थात् शिनारमा, अर्थात् बेबिलोनमा। यही त्यो चरा हो जसले 1798 मा घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, अथवा जकरियाले भनेझैं, जसको टोकरीमाथि सीसाको ढकनी राखियो, तर त्यसपछि आत्मवाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका चराहरूद्वारा माथि उठाइयो।

तब मसँग बोल्ने स्वर्गदूत अघि बढे र मलाई भने, “अब तेरा आँखा उठाएर हेर, यो के हो जो निस्कँदैछ?” अनि मैले भनें, “यो के हो?” उनले भने, “यो निस्कँदै गरेको एउटा एपा हो।” उनले अझै भने, “सम्पूर्ण पृथ्वीभरि यिनको यही स्वरूप हो।” अनि हेर, सिसाको एउटा भारी ढकनी उठाइयो; र एपासको बीचमा बसिरहेको एउटी स्त्री थिई। अनि उनले भने, “यो दुष्टता हो।” अनि उनले त्यसलाई एपासको बीचमा फ्याँकिदिए; र त्यसको मुखमाथि सिसाको भारी ढकनी राखिदिए। तब मैले मेरा आँखा उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, दुईजना स्त्रीहरू निस्केर आए, र तिनका पखेटाहरूमा बतास थियो; किनकि तिनका पखेटाहरू सारसका पखेटाजस्ता थिए; र तिनीहरूले एपालाई पृथ्वी र आकाशको बीचमा उठाए। तब मैले मसँग बोल्ने स्वर्गदूतलाई भनें, “यीहरूले एपालाई कहाँ लैजाँदैछन्?” अनि उनले मलाई भने, “शिनार देशमा त्यसको लागि एउटा घर बनाउन; र त्यो स्थापित गरिनेछ, अनि त्यहाँ आफ्नै आधारमाथि राखिनेछ।” जकरिया 5:5-11.

आमोसको पासोले पृथ्वीबाट चरालाई समात्छ, किनकि यसले शीघ्रै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पहिले हुने त्यस गठबन्धनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ पृथ्वी-चरालाई समातिनेछ; र आमोसअनुसार त्यो गठबन्धन लाओडिसियाई सेभेन्थ-डे एड्भेन्टवादप्रति एउटा हप्की हो, किनकि सहरमा एउटा चेतावनीको तुरही फुकाइनेछ, जसलाई तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्नेछन्।

के सहरमा तुरही फुकिँदा मानिसहरू भयभीत हुँदैनन्? के कुनै सहरमा विपत्ति आउँदा परमप्रभुले नै त्यो गर्नुभएको हुँदैन? निश्चय नै परमप्रभु परमेश्वरले आफ्ना दास अगमवक्ताहरूलाई आफ्नो गोप्य योजना प्रकट नगरी केही पनि गर्नुहुन्न। सिंह गर्जेको छ, को नडराउने? परमप्रभु परमेश्वरले बोल्नुभएको छ, कसले अगमवाणी नगरी रहन सक्छ? आमोस ३:६-८।

गर्जने सिंह यहूदाको कुलको सिंह हो, जसले ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब उहाँले आफ्नो अगमवाणीपूर्ण वचनमा मोहोर लगाउनुहुन्छ र त्यसको मोहोर खोल्नुहुन्छ। सन् 2025 को खुला गठबन्धन सेस्तिायसको घेराबन्दी हो, र परमेश्वरका जनताका डाँकुहरूको प्रतीक तब स्थापित हुन्छ जब तिमीहरू दुईजना सँगसँगै हिँडिरहेका देख्छौ, जो कहिल्यै सह-अस्तित्वमा रहनु नपर्ने हुन्। रोमले प्रोटेस्टेन्टहरूसँग गठबन्धन गर्नु र एकै पङ्क्तिमा उभिनु आत्मविरोधी कुरा हो, किनकि प्रोटेस्टेन्ट हुनुको अर्थ नै रोमको विरुद्धमा प्रतिवाद गर्नु हो।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

फन्दाबाट उम्किन अति ढिलो भयो

“र यो स्मरणमा राखियोस्, रोमको यो दाबी हो कि ऊ कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन। ग्रेगरी सातौँ र इनोसन्ट तेस्रोका सिद्धान्तहरू आज पनि रोमन क्याथोलिक चर्चकै सिद्धान्तहरू हुन्। र यदि उसँग शक्ति मात्र हुन्थ्यो भने, उसले तिनलाई अघिल्ला शताब्दीहरूमा जत्तिकै प्रबलताका साथ अहिले पनि व्यवहारमा उतार्थिन्। आइतबारको उच्चीकरणको कार्यमा रोमको सहायता स्वीकार गर्ने प्रस्ताव गर्दा प्रोटेस्टेन्टहरूले आफूहरूले के गरिरहेका छन् भन्ने कुरा थोरै मात्र जान्दछन्। जब तिनीहरू आफ्ना उद्देश्यको सिद्धिमा लागिपरेका छन्, रोम भने आफ्नो शक्ति पुनःस्थापित गर्न, आफ्नो गुमाएको सर्वोच्चता फिर्ता पाउन लक्ष्य राखिरहेको छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा एकपटक यो सिद्धान्त स्थापित हुन दिइयोस् कि चर्चले राज्यको शक्ति प्रयोग गर्न वा नियन्त्रण गर्न सक्छ; कि धार्मिक अनुष्ठानहरू लौकिक कानूनद्वारा बाध्यकारी बनाइन सक्छन्; संक्षेपमा, कि चर्च र राज्यको अधिकारले अन्तःकरणमाथि प्रभुत्व जमाउनुपर्छ—तब यस देशमा रोमको विजय सुनिश्चित हुनेछ।”

“परमेश्वरको वचनले आसन्न खतराको चेतावनी दिएको छ; यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने, प्रोटेस्टेन्ट संसारले रोमका उद्देश्यहरू वास्तवमा के हुन् भन्ने कुरा, पासोबाट उम्किन ढिलो भइसकेपछि मात्र, थाहा पाउनेछ। ऊ मौन रूपमा शक्तिमा वृद्धि गरिरहेको छ। उनका सिद्धान्तहरूले व्यवस्थापिकाका सभाहरूमा, मण्डलीहरूमा, र मानिसहरूका हृदयहरूमा आफ्नो प्रभाव पारिरहेका छन्। ऊ आफ्ना उन्नत र विशाल संरचनाहरू थुपारिरहेको छ, जसका गुप्त अन्तरकक्षहरूमा उनका पूर्वका सतावटहरू पुनः दोहोरिनेछन्। चुपचाप र शङ्कारहित रूपमा, समय आएपछि प्रहार गर्नका लागि आफ्नै उद्देश्यहरूलाई अघि बढाउन ऊ आफ्ना शक्तिहरू सुदृढ पारिरहेको छ।

उसले चाहेको सबै कुरा अनुकूल आधारभूमि हो, र त्यो उसलाई पहिल्यै दिइँदैछ। हामी चाँडै नै रोमी तत्त्वको उद्देश्य के हो भन्ने कुरा देख्नेछौं र अनुभव गर्नेछौं। जसले परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्नेछ र त्यसको आज्ञापालन गर्नेछ, उसले यसै कारण निन्दा र सतावट भोग्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 581.

“दुष्टता, छल, र भ्रममा—मृत्युको नै छायाँमा—सुतिरहेको, सुतिरहेको एउटा संसार छ। तिनीहरूलाई ब्यूँझाउन आत्माको वेदना अनुभव गरिरहेका को छन्? कुन स्वरले तिनीहरूसम्म पुग्न सक्छ? मेरो मन भविष्यतर्फ लगिन्छ, जब यो संकेत दिइनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न निस्केर जाओ।’ तर कतिपयले आफ्ना बच्चीहरू पुनः भरिनका लागि तेल प्राप्त गर्न ढिलाइ गरेका हुनेछन्, र धेरै ढिलो भएपछि तिनीहरूले यो पत्ता लगाउनेछन् कि तेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्र स्थानान्तरण गर्न सकिने कुरा होइन। त्यो तेल ख्रीष्टको धार्मिकता हो। यसले चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र चरित्र स्थानान्तरण गर्न सकिँदैन। कुनै मानिसले अर्कोका लागि यो सुरक्षित गर्न सक्दैन। प्रत्येकले पापको प्रत्येक दागबाट शुद्ध पारिएको चरित्र आफ्नै लागि प्राप्त गर्नुपर्छ।” Bible Echo, May 4, 1896.

“जब मैले वर्तमान सत्यको अभावमा गरिब आत्माहरू मरिरहेका देखें, र सत्यमा विश्वास गर्छौं भनी स्वीकार गर्नेहरूमध्ये केहीले परमेश्वरको कार्यलाई अघि बढाउन आवश्यक साधन रोकिराखी तिनीहरूलाई मर्न दिइरहेका थिए, तब त्यो दृश्य अत्यन्त पीडादायक भयो, र मैले स्वर्गदूतसँग त्यो मबाट हटाइदिनुहोस् भनी बिन्ती गरें। मैले देखें कि जब परमेश्वरको कार्यले तिनीहरूको केही सम्पत्तिको माग गर्‍यो, तब येशूकहाँ आएका त्यस जवान मानिसझैं (मत्ती 19:16-22) तिनीहरू शोकित हुँदै फर्किए, र चाँडै नै उम्लँदो कोर्दा तिनीहरूमाथि बगेर आउनेछ र तिनीहरूको सम्पत्ति सबै बगाड लैजानेछ, अनि त्यसपछि सांसारिक वस्तुहरू बलिदान गर्न र स्वर्गमा धन सञ्चय गर्न अत्यन्त ढिलो भइसकेको हुनेछ।” Early Writings, 49.

“यहूदाले देखे कि उसका विनय-निवेदन व्यर्थ भएको छ, र ऊ ‘धेरै ढिला भइसक्यो! धेरै ढिला भइसक्यो!’ भन्दै सभाकक्षबाट हटारिँदै निस्कियो। उसले महसुस गर्‍यो कि येशूलाई क्रूसमा चढाइएको देख्न ऊ बाँच्न सक्दैन, र निराशामा बाहिर गएर आफूलाई झुन्ड्यायो।” The Desire of Ages, 722.